

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/363/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112217667
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6112217667.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Tomáš Kušnír, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi Q. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XX, W. - O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, v konaní o zaplatenie 1 937,85 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/179/2012-45 zo dňa 10. 10. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 213,15 € na účet JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, mení tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajší účastník na strane odporcu je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 21,11 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa Tomáš Kušnír, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len OSP) zastavil; o trovách konania odporcu rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli; o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 213,15 € na účet JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 146 ods. 2 (veta prvá) OSP, keďže navrhovateľ zbral návrh späť bez uvedenia dôvodu po vstupe vedľajšieho účastníka konania do konania, čím zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa do výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Podľa názoru navrhovateľa združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľom pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z., podľa ktorej cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované

rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa názoru navrhovateľa trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 OSP. Združenie na ochranu spotrebiteľa v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporkyne, ktorá o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemala žiadnu vedomosť. Uviedol, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, účelové a ne hospodárne, preto navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v zmysle § 220 Občianskeho súdneho poriadku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva a zároveň, aby zaviazal vedľajšieho účastníka na strane odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 21,11 € s DPH pozostávajúce z 1-ice odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 11,95 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 7,63 € s DPH.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním navrhovateľa napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania podľa § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Zo spisu odvolací súd zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 13. 07. 2012 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi 1 937,85 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 376,04 €, ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 1 491,18 € od 27. 06. 2012 do zaplatenia a súdny poplatok vo výške 116,00 €.

V podaní zo dňa 19. 09. 2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne.

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil; o trovách konania, tak ako bolo vyššie konštatované rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 213,15 € na účet advokáta, JUDr. Ambróza Motyku.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 150 ods. 1, 2 OSP ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Prvý odsek ust. § 150 OSP predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 142) aj zo zásady zodpovednosti zo zavinie a náhodu (§ 147). Podľa ods. 1 § 150 OSP súd výnimočne nemusí priznať náhradu trov konania celkom alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešného účastníka nahradiť trovy konania úspešnému účastníkovi resp. nemusí zaviazat' účastníka, ktorý spôsobil vznik trov svojím zaviniením, alebo náhodou, aby tieto trovy nahradil druhému účastníkovi. Okolnosti hodné osobitného zreteľa zákon neuvádza ani exemplikatívne to však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadnuť na majetkové, osobné, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania, ale aj toho účastníka, ktorého majetková sféra by bola výnimočným priznaním náhrady trov konania dotknutá a všimnúť si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva

na súde a ich postoj v konaní. Odsek 2 citovaného ustanovenia rozširuje aplikáciu ust. § 150 za osobitných podmienok na nepriznanie, prípadne zníženie trov konania v konaní úspešnému účastníkovi v drobných sporoch. Ide o zakotvenie moderačného oprávnenia súdu pri rozhodovaní o výške trov konania. Nepriznanie resp. zníženie trov konania je koncipované ako právo súdu nie ako jeho povinnosť. Ak súd toto svoje právo využije, musí v rozhodnutí náležite, riadne a presvedčivo zdôvodniť, prečo v konaní úspešnému účastníkovi konania (a teda aj vedľajšiemu účastníkovi konania) trovy konania buď vôbec nepriznal alebo ich krátil.

V danom prípade okresný súd o trovách vedľajšieho účastníka (tak ako to vyplýva z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia) rozhodol podľa § 146 ods 2 veta prvá OSP.

Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie okresného súdu v časti trov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nie je správne. V zmysle ust. § 93 ods. 4 OSP má síce vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, čo znamená, že má rovnako ako účastník konania právo realizovať ústavné právo vyplývajúce z článku 47 Ústavy Slovenskej republiky - právo na právnu pomoc poskytovanú kvalifikovaným splnomocneným právnym zástupcom, ale v danom prípade sa možno stotožniť s názorom odvolateľa, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka možno považovať za neúčelne vynaložené, pretože podanie vedľajšieho účastníka zo dňa 19. 09. 2012 obsahuje síce námietku premlčania, ale tak ako vyplýva z obsahu predmetného podania, ktorým Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zároveň oznámilo súdu aj svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, námietka premlčania bola vznesená bez náležitého právneho rozboru veci a bez toho, aby sa uvedené združenie na ochranu spotrebiteľa oboznámilo s návrhom na začatie konania a s jeho prílohami, pretože Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove výslovne v predmetnom podaní uviedlo, že ak bol v predmetnej právnej veci vydaný platobný rozkaz, tak podáva proti nemu odpor, v ktorom namieta neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a z opatrnosti vznáša námietku premlčania žalovanej pohľadávky. Zároveň požiadalo okresný súd, aby mu doručil návrh na začatie konania a jeho prílohy. Uznesením č.k. 7C/179/2012-45 zo dňa 10. 10. 2012 okresný súd konanie na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom v podaní zo dňa 03. 10. 2012 zastavil a až po vydaní uznesenia o zastavení konania bolo okresnému súdu doručené podanie navrhovateľa zo dňa 11. 10. 2012, v ktorom vyššie uvedený vedľajší účastník na strane odporkyne vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku vychádzajúcu z právneho rozboru predmetnej veci. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade nemožno konštatovať, že by práve „kvalifikované“ podanie uvedeného vedľajšieho účastníka zo dňa 19. 9. 2012 bolo dôvodom späťvzatia žaloby a na to nadväzujúceho zastavenia konania. Dôvodom späťvzatia žaloby a následného zastavenia konania nebolo však ani podanie navrhovateľa zo dňa 11. 10. 2012, pretože toto podanie bolo vedľajším účastníkom vyhotovené a okresnému súdu doručené až po podaní späťvzatia žaloby a vydaní odvolaním napadnutého uznesenia o zastavení konania. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu v odvolaním napadnutej časti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zaviazal nahradiť v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 21, 11 €, ktoré vznikli navrhovateľovi v odvolacom konaní ako odmena v rozsahu 1-ice tarifnej odmeny (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) za jeden úkon právnej pomoci (odvolanie) vo výške 11, 95€ s DPH a režijný paušál vo výške 9,16 € s DPH; trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v odvolacom konaní celkom 21,11 €.

O spôsobe náhrady trov konania rozhodol súd podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p..

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.